

Tárgy: okiratszerkesztés és ellenjegyzés szabályainak megsértése (Üttv. 42. § (3) bek.)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Anonim ügyszám: 2/2026.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa dr. ... ügyvéd (KASZ, ..., Irodacíme:), fegyelmi ügyében a ... Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2025. december 1. napján sz. ügyben meghozott 13. sorszámú határozata ellen, dr. ... eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2026. április 15. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

h a t á r o z a t o t

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa, a ... Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2025. december 1. napján sz. ügyben meghozott 13. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a ... Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a ... Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

I n d o k o l á s :

I. Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményei és fegyelmi előélete

Eljárás alá vont ügyvéd kamarai bejegyzésére 1998. január 5. napján került sor.

Ellene korábban az alábbi fegyelmi eljárások folytak:

<u>2002. F.</u>	Megszüntetés – jogerős: 2003.
<u>2006. F.</u>	Megrovás – jogerős: 2012.
2006. F.	Egyesítve a 2006. F. ...-höz
2006. F. ...	Egyesítve a 2006. F. ...-höz
<u>2009. F.</u>	Figyelmeztetés – jogerős: 2009.
<u>2014. F.</u>	Figyelmeztetés – jogerős: 2014.
<u>2016. F.</u>	Megrovás – jogerős: 2017.
<u>2016. F.</u>	Írásbeli megrovás – jogerős: 2018.
<u>2016. F.</u>	Megszüntetés – jogerős: 2017.

Az eljárás során személyi körülményeire vonatkozóan nem nyilatkozott.

II. A fegyelmi eljárás szabályainak vizsgálata

II.1

[BEJELENTŐ] a ... Ügyvédi Kamarához 2025. február 7-én előterjesztett bejelentésében az eljárás alá vont volt ügyvéd okiratszerkesztői tevékenységét kifogásolta.

A bejelentéssel érintett ügy mibenléte akként foglalható össze, hogy a bejelentés alapján a bejelentő, főnöke megbízásából eljárva egy barátja által közvetített cseh céggel ([CÉG]) adásvételi szerződést kötött egy nagyértékű gépjárműre, annak teljes vételárát 140.000 EUR összeget a cég részére átutalta. Ezt követően arról tájékoztatták, hogy a cseh cég bankszámláját zárolták, ezért az összeget nem tudja felhasználni. Ezt követően sor került két okirat – adásvételi szerződéstől történő elállás és egy kölcsönszerződés – aláírására, amely dokumentumokat eljárás alá vont ügyvéd szerkesztett és ellenjegyzett. Az ügyvéd által előre előkészített okiratok aláírására egy pizzériában került sor, a bejelentő azt állította, hogy azok nem tükrözik szerződési akaratát.

Az előzetes vizsgálat 2025. február 17. napján elrendelésre, 2025. május 16. napján további három hónappal meghosszabbításra került.

Eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét vitatta, előadta, hogy az általa készített kölcsönszerződés tartalmilag tényszerű és szakszerű, a felek akaratát és szándékát fogalmazta meg, továbbá a felek azonosítása megtörtént. Csatolta a cseh cég által aláírt megbízás és tényvázlat dokumentumot, a cseh cég cégkivonatának hiteles fordítását, valamint az aláírt gépjármű adásvételi szerződést.

2025 július 28. napján hozott határozatával a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárás elrendeléséről határozott, hatósági intézkedés kijátszása céljából színlelt kölcsönszerződés szerkesztése és ellenjegyzése miatt az Üttv. 1.§. (1) és (3) bekezdéseiben, a 42.§. (3)-(5) bekezdéseiben és a 44.§. (1) bekezdés a) és b) pontjában írt hivatásrendi szabályok megsértése miatti, 1 rendbeli. szándékos fegyelmi vétség megvalósítása miatt.

II.2

A fegyelmi tanács elnöke 2025. augusztus 28-án az iratokat átvette, s 2025. október 6-ára tárgyalást tűzött, amelyre az eljárás alá vont ügyvédet, a bejelentőt és tanút idézett.

Az eljáró fegyelmi tanács a tárgyaláson meghallgatta eljárás alá vont ügyvédet és a bejelentőt, elrendelte az üggyel összefüggésben indult büntetőeljárás adatainak és az annak során felvett tanúvallomásoknak ([BEJELENTŐ], bejelentő és [TANÚ1], a bejelentő főnöke, akinek javára beszerzésre került volna a gépkocsi) a beszerzését. Az első tárgyalásra idézett [TANÚ2] (a cseh cég ügyvezetője) jelezte, hogy a tárgyaláson megjelenni nem tud, a Ptk. különféle rendelkezéseire vonatkozó részletes jogi okfejtést tartalmazó nyilatkozatában kifejtette, hogy a bejelentő nyilatkozata alkalmatlan arra, hogy akár őt, akár társaságukat, akár az eljárás alá vont ügyvédet bármilyen felelősség terhelje.

A fegyelmi tanács a tárgyalást a fegyelmi biztos bizonyítási indítványát elfogadva elhalasztotta és megkereste a kerületi Rendőrkapitányságát nyomozati iratok csatolása érdekében, majd azok beérkezését követően 2025. december 1-re tárgyalást tűzött, amelyre az eljárás alá vont ügyvédet idézte, aki azon megjelent.

A 2025. december 1. napján tartott tárgyaláson a fegyelmi biztos annyiban pontosította a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban rögzített álláspontját, hogy a „számla zárolása” kapcsán a hatósági intézkedés kikerülésére vonatkozó célzat nem állapítható meg, végindítványában ennek megfelelően ezt a körülményt már nem jelölte meg a fegyelmi felelősségre vonás alapjaként, hivatkozott azonban az eljárás alá vont ügyvéd záró nyilatkozatában elhangzottakra, amely szerint az eljárás alá vont ügyvéd ötlete volt, hogy a kölcsönszerződés legyen a garancia az összeg visszafizetésére, amely alátámasztja, hogy az ügyvéd nem győződött meg a felek akaratáról.

A fegyelmi tanács a 2025. december 1. napján tartott tárgyaláson határozatot hozott.

II.3

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd terhére 1 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetését megállapította, vele szemben 300.000,- Ft pénzbírság fegyelmi büntetést, szabott ki, amelyet végrehajtásában 3 évre felfüggesztett és kötelezte eljárás alá vont ügyvédet az eljárás 80.000, Ft összegű átalányköltségének megfizetésére.

A fegyelmi tanács határozatának indokolásában rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megszegte az Üttv. 1.§. (3) bekezdésében és 44.§. (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket.

Rögzítette továbbá, hogy amennyiben az üggyel kapcsolatos eljárása során az eljárás alá vont ügyvéd a valóságot – azaz azt, hogy a [CÉG] nem képes az adásvételi szerződés teljesítésére és emiatt az előzetesen megfizetett vételár visszajár – foglalja okiratba, az elegendő lett volna, és megfelelt volna a felek akaratának.

Kiemelte, hogy eljárás alá vont ügyvédnek észlelnie kellett volna, hogy az adott feltételek melletti kölcsönszerződési konstrukció érdemi védelmet nem biztosít, hogy a bejelentő visszakaphassa az általa megfizetett pénzösszeget, az alkalmazott kamat mértéke minimális, továbbá a kölcsönszerződési konstrukció a nemfizető cég ügyvezetőjével szembeni esetleges büntetőjogi felelősségre vonás lehetőségeit is szűkíti.

Tekintettel arra, hogy a bejelentő és az ügyvéd csak egyszer találkozott, elfogadta a bejelentő azon nyilatkozatát, hogy nem állt szándékában kölcsönszerződést kötni. A szóban forgó kölcsönszerződés színleltségének vizsgálatát hatáskör hiányában kizárta, rögzítette azonban, hogy a bizonyítási eljárás adatai alapján megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem győződött meg a bejelentő akaratáról, valós szándékáról, mellyel megsértette az ellenjegyzés szabályait, s ezzel szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Kiemelte, hogyha az eljárás alá vont ügyvédet valóban az a szándék vezérelte, hogy a felek közötti elszámolási kötelezettség teljesítését, azaz a 140.000 Euro visszafizetését biztosítsa a bejelentő részére, úgy erre a kölcsönszerződés nyilvánvalóan alkalmatlan volt.

II.4

Eljárás alá vont ügyvéd a 2025. december 17. napján átvett határozattal szemben 2026. január 5. napján (a fellebbezés előterjesztésének határidejét a téli ítélkezési szünetre tekintettel, az Üttv. 116/A.§ – rendelkezésének figyelembevételével számítva) határidőben fellebbezést terjesztett elő.

Fellebbezésével az eljárás alá vont volt ügyvéd, az elsőfokú határozat megváltoztatását és a fegyelmi eljárás megszüntetését kérte.

A fellebbezés részletes érvelést tartalmazott a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban még szereplő, a fegyelmi biztos végindítványában azonban már fenn nem tartott színlelt szerződés készítése vonatkozásában.

A fellebbezés indokai körében eljárás alá vont ügyvéd a tényállás-megállapítást, illetve a jogi következtetéseket vitatta, az alábbiakra alapítottnan:

1. Álláspontja szerint a bejelentő a rendőrségi eljárásban tett nyilatkozata szerint már elfogadta a kölcsönszerződési konstrukciót
2. A bejelentő arra hivatkozott, hogy [TANÚ2] papírok aláírására hívta – tehát tudta, hogy nem megbeszélés lesz
3. A felek „kívánalmait” [TANÚ2] elmondta részére, a felek pedig elolvasták, majd aláírták a dokumentumokat, észrevételt nem tettek
4. A bejelentő ellentétes nyilatkozatokat tesz („össze-vissza beszél”), ráadásul *„véleményem szerint az okiratot (Kölcsönszerződést) szerkesztő ügyvédnek nem feladata annak megismerése, hogy a kölcsönszerződést mennyi időre, milyen célból és miért kötik meg a felek. Ez lehet adott esetben akár üzleti titok is.”*

A határozat „anomáliái” körében az alábbiakra hivatkozott:

A határozat megállapításával szemben felek akarata kölcsönszerződés elkészítésére irányult, mert a gépjármű adásvételi szerződés minden tekintetben alkalmatlan volt joghatás kiváltására.

5. A határozat megállapításával szemben felek akarata kölcsönszerződés elkészítésére irányult, mert a gépjármű adásvételi szerződés minden tekintetben alkalmatlan volt joghatás kiváltására
6. Iratellenes a határozat azon megállapítása, hogy a bejelentő nem szerződést akart kötni a találkozó alkalmával
7. Meggyőződött a felek akaratáról, nem ő beszélte rá a feleket a kölcsönszerződési konstrukcióra

II.5

Az országos fegyelmi főbiztos a határozat helyben hagyását indítványozta, arra tekintettel, hogy a tényállást kellő mértékben feltárták és a bizonyítékokat helyesen értékelték, továbbá a büntetés kiszabása sem tekinthető eltúlzottnak.

II.6

A másodfokú fegyelmi tanács 2026. április 15. napján fegyelmi tárgyalást tartott, ahol eljárás alá vont ügyvéd megjelent és nyilatkozatot tett. A tárgyaláson a másodfokú fegyelmi tanács meghozta jelen határozatát.

III. A tényállás

III.1

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács határozatában a tényállást helytállóan állapította meg, így azt a másodfokú tanács a másodfokú eljárásban is irányadónak tekinti, a fellebbezésben foglaltak értékelése szempontjából az alábbiakat emeli ki:

1. Eljárás alá vont ügyvéd tudomással bírt arról, hogy a bejelentő és a [CÉG] (amelynek ügyvezetője [TANÚ2]) között gépjármű adásvételi szerződés jött létre, egy gépkocsi megvásárlására vonatkozóan, amelynek alapján 140.000.000 EUR vételár előzetesen megfizetésre került.
2. A vételár kifizetését követően [TANÚ2] ügyvezető arról tájékoztatta a bejelentőt - egy képernyőfotóval, alátámasztva állítását –, hogy mivel a cég bankszámláját zárolták, így nem tud eleget tenni a gépkocsi beszerzésének és a vételár zárolását akkor oldja fel a bank, ha az adásvételtől elállnak és helyette egy kölcsönszerződést kötnek.
3. [TANÚ2] 2024. január 16-án megkereste az eljárás alá vont ügyvédet, s előadta azt, hogy a bank zárolta cége számláját, ezért a bejelentővel közösen arról döntöttek, hogy elállnak az adásvételi szerződéstől, s helyette kölcsönszerződést kötnek annak érdekében, hogy a bank a zárolást feloldja.

4. [TANÚ2] felkérésére és megbízása alapján eljárva eljárás alá vont ügyvéd „elállás adásvételi szerződéstől” és egy „kölcönszerződés” elnevezésű okiratokat szerkesztett.
5. Az okiratok előkészítése és megszerkesztése során eljárás alá vont ügyvéd a bejelentővel nem egyeztetett.
6. Az okiratok aláírására az eljárás alá vont ügyvéd irodáján kívüli helyszínen került sor, ahova eljárás alá vont ügyvéd a kinyomtatott okiratokkal érkezett és ahol a bejelentővel első alkalommal találkozott.
7. Az átutalt 140.000 euro nem térült meg, azt sem a bejelentő, sem pedig [TANÚ1] nem kapta meg, az ügy kapcsán büntetőeljárás indult.

IV. A másodfokú fegyelmi tanács jogi álláspontjának leírása

IV.1

A másodfokú fegyelmi tanács az érdemi elsőfokú határozatot az FE 35.2. pontjának rendelkezései szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú eljárás vonatkozásában nem azonosított olyan eljárási hibát, amely az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését alapozná meg.

IV.2

Az elsőfokú határozat érdemi felülvizsgálata körében a másodfokú fegyelmi tanács egyetértett az elsőfokú fegyelmi tanács azon megállapításával, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által megvalósított magatartások sértik az Üttv. okiratszerkesztésre és ellenjegyzésre vonatkozó szabályait, így fegyelmi vétséget valósítanak meg.

IV.3

A megállapított tényállás alapján az eljárás alá vont ügyvéd a jelen fegyelmi eljárás tárgyává tett ügyvédi tevékenysége során az ügyvédi okiratszerkesztés és ellenjegyzés szabályait súlyosan sértő módon járt el.

IV.4

A fellebbezés színlelt szerződés készítése körében tett hivatkozásai vonatkozásában rögzíti a másodfokú fegyelmi tanács, hogy fegyelmi vétség ezen jogalapon történő megállapítására vonatkozó indítványát a fegyelmi biztos zárónyilatkozatában nem tartotta fenn, ilyen jogalapon – ti. színlelt szerződés szerkesztése miatt – az elsőfokú fegyelmi határozat fegyelmi felelősséget nem állapított meg.

A másodfokú eljárás kereteit elsősorban a fellebbezés határozza meg, nem hagyható azonban figyelmen kívül a felülvizsgálat tárgyát képező fegyelmi eljárás és az annak alapján hozott határozat sem.

Az elsőfokú fegyelmi eljárás során lefolytatott bizonyítás és az eljárás során tett nyilatkozatok alapján a fegyelmi biztos az adott fegyelmi vétséget nem tartotta megállapíthatónak, arra vonatkozó indítványát visszavonta és ezt az álláspontot az eljáró fegyelmi tanács sem bírálta felül (amit egyébként megtehetett volna, lévén, hogy a fegyelmi biztos indítványa nem köti). Az elsőfokú fegyelmi tanács határozatában tehát nem rótt az eljárás alá vont ügyvéd terhére színlelt szerződés szerkesztését. Ezen körülményekre tekintettel a kérdés vizsgálata – figyelemmel arra is, hogy nem irányul fellebbezés ilyen fegyelmi vétség elkövetésének megállapítására – kívül esik a másodfokú eljárás keretein, abban a másodfokú fegyelmi tanácsnak nemcsak szükségtelen, de lehetősége sincsen állást foglalni.

IV.5

A másodfokú fegyelmi tanács rögzíti, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat indokolása a megsértett kötelezettség körében részletesen kifejti, hogy az eljárás alá vont ügyvéd milyen kötelezettségeinek nem tett eleget, részletezve e körben a felek szerződési akarata tisztázásának hiányát, a felek érdekeinek megfelelő megoldás alkalmazásának hiányát.

Az indokolás – annak ellenére, hogy a vonatkozó kötelezettségeket tételesen hivatkozza – szövegszerűen nem tartalmazza azonban az ezen kötelezettségeket előíró Üttv. rendelkezések megjelölését.

Ezért a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozat indokolását kiegészíti és rögzíti, hogy az eljárás alá vont ügyvédet eljárása során az Üttv. 42.§ (3)-(5) bekezdésekben foglalt kötelezettségek terhelték, amelyeknek azonban – a terhére rótt fegyelmi vétséget megvalósító módon – nem tett eleget.

IV.6

A fellebbezés hivatkozásait a másodfokú fegyelmi tanács azok mérlegelését követően alaptalannak értékelte, az egyes hivatkozásokra vonatkozó álláspontját a másodfokú fegyelmi tanács az alábbiak szerint rögzíti.

1. A másodfokú fegyelmi tanács a bejelentő hivatkozott – a bejelentést követő időpontban tett – tanúvallomásában foglalt nyilatkozatot, miszerint beszélt ismerőseivel a kölcsönszerződési javaslatról, a másodfokú fegyelmi tanács nem értékelte a fegyelmi felelősség megállapítását megalapozó körülmények cáfolatára alkalmasnak.

E körben rögzíteni szükséges, hogy az elsőfokú határozat a fegyelmi vétség elkövetésének mibenlétét többek között abban azonosította, hogy az okirat megszerkesztését megelőzően az eljárás alá vont ügyvéd semmilyen formában nem egyezett meg a bejelentővel, mint szerződő féllel, vele kizárólag az okirat aláírásának időpontjában találkozott, ahová a szerződést kinyomtatott, végleges változatában vitte el, annak módosítására tehát érdemi lehetőség nem volt, a bejelentő – akit nyilvánvalóan nyomaszthatott a 140.000 EUR összegű lehetséges veszteség elkerülésének terhe – mozgástere arra korlátozódott, hogy aláírja az okiratot, vagy sem.

2. Az a körülmény, hogy a találkozó megjelölése a papírok aláírására vonatkozott, nem értelmezhető úgy, hogy ebben az esetben a dokumentumok tartalmával kapcsolatos egyeztetési lehetőség kizárt lenne. Másfelől pedig, ha el is fogadjuk, hogy a találkozó kizárólagosan az okiratok aláírására korlátozódott, a fegyelmi határozat – kiegészített – indokolásában hivatkozott követelmények és jogszabályi előírások alapján eljárás alá vont ügyvédnek ilyen esetben minimális szakmai kötelezettsége lett volna arról meggyőződni, hogy az előkészített iratok tartalmát a bejelentő, mint aláíró fél előzetesen megismerte, azzal kapcsolatosan kifogása, észrevétele nincsen.
3. Maga a fellebbezés is rögzíti, hogy a „felek akaratát” [TANÚ2] közölte az eljárás alá vont ügyvéddel. Eljárás alá vont ügyvéd maga sem vitatta, hogy a bejelentővel nem egyeztetett a szerződés tartalmáról, e körben mindössze arra hivatkozott, hogy a bejelentő nem tett fel kérdéseket és a szerződést aláírta. A másodfokú fegyelmi tanács utal e körben a fentiekben tett azon megállapítására, miszerint az adott helyzet – első találkozás az ügyvéddel, aki kész dokumentumokkal érkezett és az okirat-módosítása lehetőségének objektív kizártsága – jelentősen korlátozta a bejelentő, mint szerződő fél lehetőségeit, aki egy súlyos kockázat orvoslásának terhével nézett szembe. Megjegyzésre érdemes, hogy ez még abban az esetben is fennáll, ha figyelmen kívül marad, hogy a bejelentő nem a saját nevében és kockázatára kötötte az adásvételi ügyletet.

A fellebbezési érv kapcsán nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az okiratszerkesztő ügyvéd kötelezettsége a felek tájékoztatása az ügylet kockázataira vonatkozóan, amely nem általános jogelméleti jellegű kioktatást, hanem az adott tényhelyzet szerint egyediesített tájékoztatás kötelezettségét jelenti. Adott ügyben pedig nem egy kölcsönként történő pénzáadás, hanem egy meghíúsult adásvételi ügylet kezelése volt az okiratszerkesztés tárgya.

4. A fellebbezés felek akaratának feltételezésére vonatkozó okfejtése kapcsán a másodfokú fegyelmi tanács megjegyzi, hogy a nyilatkozat az okiratszerkesztéssel kapcsolatos kötelezettségek ismerete körében fennálló hiányosságokra enged következtetni.

Ellentétben a fellebbezési hivatkozással – *„véleményem szerint az okiratot (Kölcsönszerződést) szerkesztő ügyvédnek nem feladata annak megismerése, hogy a kölcsönszerződést mennyi időre, milyen célból és miért kötik meg a felek. Ez lehet adott esetben akár üzleti titok is”* – az okiratszerkesztőként eljáró ügyvédnek mind az adott ügylettípus kötelező elemeit képező ismérveket [a kölcsönszerződés vonatkozásában ld. Ptk. 6:383.§., 6:387.§. (1) b) és d) bekezdés], mind a felek ügyleti akaratát és érdekeit fel kell térképeznie.

Ez a követelmény az Üttv. 42.§. (3) bekezdésében foglaltakból egyértelműen levezethető, amelynek rendelkezései az ellenjegyzett okirat vonatkozásában nem csak annak jogszabályoknak, de a felek érdekeinek való megfeleléséget és joghatás kiváltására alkalmas voltát is megkövetelik.

Amint azt az elsőfokú határozat helyesen hangsúlyozta, az eljárás alá vont ügyvéd által alkalmazott jogi konstrukció – az adásvételi szerződés felbontása és az ebből

eredő elszámolási kötelezettségek rögzítése helyett az átadott összeg vonatkozásában kölcsön jogcím megalapozása – a bejelentő, mint szerződő fél érdekeit jelentős mértékben hátrányosan érintette.

5. Azon fellebbezési érvelés vonatkozásában, amely szerint a gépjármű adásvételi szerződés minden tekintetben alkalmatlan volt joghatás kiváltására és ez alátámasztja, hogy a felek kölcsönszerződést kívántak egymással kötni, a másodfokú fegyelmi tanács rámutat, hogy az eljárás alá vont ügyvéd maga vállalt az adásvételi szerződés felbontására vonatkozó okiratszerkesztési feladatot. Amennyiben álláspontja szerint a szerződés joghatás kiváltására alkalmatlan lett volna, úgy nyilvánvalóan az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonását tartalmazó okiratot kellett volna szerkesztenie.

Nem hagyható azonban figyelmen kívül ebben az esetben sem, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által kétségtelenül ismert tényállás szerint a felek üzleti szándéka gépjármű adásvételére, majd az ügylet megghiúsulása miatt kialakult helyzet rendezésére irányult. A felek – elsősorban a bejelentő – ezzel kapcsolatos érdekeit azonban okiratszerkesztési és ellenjegyzési tevékenysége során az eljáró ügyvéd kétséget kizáróan figyelmen kívül hagyta.

6. A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokon lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat a maguk összességében mérlegelve, az életszerűség követelményeire is figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat ténymegállapítása, miszerint a bejelentő a találkozó alkalmával nem kölcsönszerződést akart kötni, helytálló és megalapozott.

Az elsőfokú eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a bejelentő szándéka a megghiúsult adásvételi szerződés miatt kialakult helyzet rendezésére irányult, azaz arra, hogy hozzájusson az általa vételár jogcímén előzetesen megfizetett összeghez. Az eljárás alá vont ügyvéd feladata az lett volna, hogy – az egyértelműen rendelkezésére álló tények és információk alapján – ezen helyzet rendezésére alkalmas, a felek érdekeinek megfelelő megoldást biztosítson, a kockázatokra vonatkozó tájékoztatás mellett.

Az elsőfokú határozat megállapítását megerősítik eljárás alá vont ügyvéd másodfokú eljárás során tett nyilatkozatai is. A másodfokú fegyelmi tárgyaláson arra a kérdésre, hogy mikor találkozott először a bejelentővel akként nyilatkozott, hogy „*A presszóban de nem beszéltem vele, csak az*”. A bejelentő egyeztetésen tanúsított magatartása vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy „*A ... nem mondott semmit ott.*”

Ezen körülményekre is figyelemmel megállapítható, hogy alaptalanul hivatkozik az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő szerződési szándékának helyes azonosítására és arra, hogy a határozatban foglaltakkal ellentétben meg akarta kötni a kölcsönszerződést.

Megjegyzi a másodfokú fegyelmi tanács, hogy ha – feltéve, de nem megengedve – a bejelentő szerződési akarata mégis kölcsönszerződés megkötésére irányult volna, eljárás alá vont ügyvéd abban az esetben is elkövette a terhére rótt fegyelmi

vétséget, mert okiratszerkesztési tevékenysége kapcsán nem a bejelentő érdekeinek megfelelő okiratot szerkesztett, illetve nem oktatta ki a bejelentőt részletesen arra vonatkozóan, hogy a kölcsönszerződési konstrukció milyen hátrányokat eredményez a bejelentő érdek- és igényérvényesítési lehetőségei vonatkozásában.

7. Eljárás alá vont ügyvéd közreműködése a jogszerűség és a felek érdekeinek érvényesülését, de legalábbis a felek tájékozott döntéshozatalát lett volna hivatott szolgálni.

Eljárás alá vont ügyvéd ismerte a kiindulási helyzetet (a meghiúsult adásvételi szerződés és az előzetes fizetés tényét), ehhez képest kellett volna megfelelő, de legalábbis a felek vonatkozásában felmerülő kockázatok körében részletes kioktatással alátámasztott jogi megoldást biztosítani, amit nyilvánvalóan nem tett meg.

IV.7

A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú határozat megváltoztatására és a fegyelmi eljárás – szándékos fegyelmi vétség elkövetése hiányában történő – megszüntetésre irányuló fellebbezési kérelem nem megalapozott, a szándékos fegyelmi vétség elkövetése az eljárás alá vont ügyvéd terhére kétséget kizáróan megállapítható.

IV.8

Tekintettel arra, hogy a fellebbezés kizárólag az elsőfokú határozat megváltoztatására és a fegyelmi eljárás – szándékos fegyelmi vétség elkövetése hiányában történő – megszüntetésre irányult, a másodfokú fegyelmi tanács vizsgálata e körön kívül eső kérdésekre nem terjedt ki.

Ennek megfelelően a kiszabott fegyelmi jogkövetkezmény mértéke, a figyelembe vett enyhítő és súlyosító körülmények nem képezték másodfokú vizsgálat és értékelés tárgyát.

IV.9

A kifejtett indokokra tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot helyben hagyta.

V. Költségekre vonatkozó és keresetindítási lehetőségre vonatkozó rendelkezés indokolása

A határozat rendelkező részének az elsőfokú határozat helybenhagyására vonatkozó rendelkezése az Üttv. 138.§. (1) bekezdés c) pontján alapul.

A megállapított másodfokú átalányköltség mértéke a FE 40.2. c) pontján alapul.

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú költségek viselésére köteles az Üttv. 142. §. (2) bekezdése alapján.

A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése a FE. 35.5. és 38.1. pontján alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2026. április 15.

A határozat jogerős és végrehajtható.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa